

forbindelse med den fulde indfasning af ordningen.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Altså, med det, der ligger her, har vi et facit, der hedder de 67 år og de 62 år. Og så har hr. Jørgen Arbo-Bæhr jo fuldstændig ret i, at en del af aftalen er sådan, at hvis levetiden stiger yderligere, vil der også ske en forandring. Og det ligger jo fuldstændig i tråd med den logik om, at vi synes, at der skal være en balance, når man kigger på et livsforløb, mellem, hvor mange år man skal bidrage på arbejdsmarkedet, og hvor mange år man kan være uden for arbejdsmarkedet. Når vi siger det, er forudsætningen selvfølgelig, at man har mulighederne for at være med. Men det er rigtigt, at logikken er, at hvis levealderen stiger, kan alderen for henholdsvis folkepension og efterløn også stige.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er meget glad for fru Lise von Seelens erkendelse af, at der skal være et vist fornuftigt forhold mellem, hvor mange år man er på arbejdsmarkedet, og hvor mange år man er uden for arbejdsmarkedet. Men jeg kunne godt tænke mig at vide en ting: Er det ikke rigtigt, at det, der er vedtaget, betyder, at hvert evigt eneste år, man lever længere i gennemsnit, skal bruges på arbejde? Hvert evigt eneste yderligere leveår vil betyde et år mere på arbejde og ikke et mere uden arbejde, altså som pensionist. Og er det ikke også rigtigt, at for dem med de hårdeste job, som har en mindre udvikling i levetiden end dem med de gode job, vil det reelt betyde, at der bliver færre og færre år, hvor de kan nyde deres otium, samtidig med at der bliver flere og flere år, hvor de skal arbejde?

Kl. 20.35

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Det er rigtigt, at hvis levealderen stiger, stiger antallet af år på arbejdsmarkedet også. Den anden del af det, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr nævner om, at der vil være nogle, der relativt vil være flere år i hårdt arbejde, er også rigtig.

Når man kigger på, hvordan det lægger sig til rette, kan man jo se, at vi har en opgave at løse, som vi skal være uhyre opmærksomme på. Og det er faktisk noget af det, som vi sætter meget stor pris på i forliget, nemlig at vi nu i langt hø-

jere grad har fået sat fokus på arbejdsmiljøet, og at vi nu i langt højere grad får en målrettet indsats, med hensyn til hvordan man forebygger nedslidning. Og det vil i høj grad komme de grupper til gode, som har det hårde arbejde, og som er mange år på arbejdsmarkedet.

Vi har en bunden opgave her, og der er ingen tvivl om, at hvis vi skal lykkes med den, er det utrolig vigtigt, at vi løser den klogt, og at vi hele tiden har et blik for, at vi skal have gjort den indsats på en meget mere kompetent og mere målrettet måde end den, vi kender til i dag. Det er vores store håb, at man her får en mulighed for at tage hul på det problem, og at man får en mulighed for at vise, at man faktisk godt kan finde gode modeller for at lave et bedre arbejdsmiljø.

Formanden:

Tak til fru Lise von Seelen. Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Lovforslaget er et led i udmøntningen af en del af aftalen af 20. juni 2006 mellem regeringen, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, og det handler om initiativer til sikring af fremtidens velstand og velfærd samt om investeringer i fremtiden; det vedrører senere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, og det vedrører ændring af folkepensionsalderen.

Er der noget, Dansk Folkeparti er positive over for, er det, at ældre får et bedre helbred og deres levealder derfor vokser. Det synes vi er meget, meget glædeligt. Det styrker selvfølgelig også muligheden for, at danskerne kan blive på arbejdsmarkedet nogle år ekstra, og det er der faktisk mange ældre, der gerne vil. Derfor støtter vi også den opsatte pension, hvis formål er at give ældre en større økonomisk tilskyndelse til at fortsætte på arbejdsmarkedet. Samtidig bidrager der til en mere fleksibel holdning til, hvornår man går på pension.

Det, vi så skal tage stilling til i dag, er, om folkepensionsalderen gradvis skal forhøjes til 67 år i perioden 2024-2027, og det er jo en noget anden sag. Undersøgelser har vist, at beskæftigelses-sammensætningen ændrer sig, og at det grundlæggende er mest hensigtsmæssigt at lade pensionsalderen følge udviklingen i befolkningens levetid i et eller andet omfang. Samtidig viser undersøgelser, at der vil blive færre unge til at forsørge den ældre generation.

Se, det er jo oplysninger, som man er nødt til at forholde sig til. Og det har Dansk Folkeparti